

روز سیزده نوروز روز فرشته تیر یا فرشته باران است. بنابراین نه تنها روز نحسی نیست بلکه روز رحمت و برکت است

به این فکر افتادند که یک سبزه بر سفره هفت بگذارند و دوران را خوراکی های دیگری که باسین شروع میشود پر کنند. این کار بویژه در زمان قاجاریه بسیار رونق گرفت. بنابراین هفت شین و یاهفت چین بکلی غلط است و در هیچ منبعی به آن اشاره نشده است.

سیزده بدر

در سنت ایرانی نحسی وجود ندارد. آنانکه سیزده نوروز

یادگار دوران قاجاریه است. چون در زمان ساسانیان بیشتر شاخه های انار و درختان دیگر را به جای گل بر سر سفره هفت سین می گذاشتند. اما درباره نام هفت سین اختلافاتی است که بعضی میگویند هفت سین نیست و هفت چین است. برخی آن را هفت شین میدانند. اینها هیچکدام بر مبنای پژوهشهایی که من کرده ام درست نیست. بیرونی سیصدسال پس از حمله عرب درباره جزئیات جشنهای ایرانی نوشته است و از این بابت خیلی مدیون او هستیم. در باب هفت سین داستانی آورده و نقل میکند که: زمانی زمین خشک بود و شیطان رحیم همه زمین های حاصلخیز را نابود کرده بود. قحطی بدی گریبان مردم را گرفته بود و همه در ناراحتی بسر می بردند. خداوند به جم دستور داد به جنگ شیطان که در جنوب زندگی میکرد برود. وعده داد که اگر بر شیطان پیروز شوی همه چیز درست خواهد شد. جم به جنگ شیطان میرود و پس از مدتی سرانجام بر شیطان غلبه میکند و چون فاتحانه از جنگ باز میگردد مردم می بینند که یکمرتبه همه درختان شکوفه کرده اند و سبزه ها بر خاک رسته اند. دو آفتاب در خشیدن گرفته. یکی خود جم و یکی خورشید. بهمین دلیل مردم نام جم را جمشید نهادند. سپس مردم جمع میشوند و هریک هفت طشت برداشته و در هر طشت تخم گیاهی را که در طول سال مصرف میکردند میکارند. این گیاهان سبز میشوند و ۷ سبزه را بوجود می آورند. باگذشت روزگار حتی تادوران ساسانیان هم بیرون کاخ شاه هفت ستون بود که برفراز هر ستون سبزه ای میکاشتند و آنها را همچنان هفت سبزه میگفتند. هر سبزه ای که رشد بیشتری داشت میفهمیدند و در طول سال آن سبزه رایبتر باید بکارند. اما پس از حمله عرب به ایران تغییراتی بوجود آمد و مردم

نحس اعتقاد داشتند بگویند که امروز نحس است و برای به در کردن نحسی از شهر خارج می شوند.

نتیجه

نیاکان ما با مشکلات فراوان جشنها و سنت های باستانی ما را حفظ کرده و آن را به ما سپرده اند. ما نیز وظیفه داریم در حفظ آنها بگوشیم و این امانت را به نسلهای بعد بسپاریم. نوروزتان پیروز. هر روزتان نوروز

شود. مردم خشمگین آنقدر به شحنه ها آب پاشیدند تا آنها را فراری دادند. در تاریخ طبری آمده است که آن شب چون شب چهارشنبه بود پس از آن رسم چهارشنبه سوری در ایران متداول گشت.

در حقیقت این برافروختن آتش و رسم آب پاشیدن در شب نوروز صورت می گرفته اما چون شیبی که مردم به شحنه ها حمله کردند شب نوروز شب چهارشنبه بوده است این آئین رابه چهارشنبه سوری تبدیل کرده است.

سفره هفت سین

سفره هفت سین آئینه ای است از تمام تاریخ و فرهنگ ایران. آنچه که در سفره هفت سین می بینید یادگاری است از یک دوره از تاریخ ایران. مثلا شما آب و آئینه و شمع و چراغ می گذارید. اینها یادآور آفرینش جهان است و سمبل میترا و مادرش آناهیتاست. در وسط سفره هفت سین ماهی میگذارند. زرتشتیان بر این باورند که خداوند همه چیز را خلق کرده بود اما این مخلوقات بدون روح بودند و درست روز اول فروردین به کالبد همه این آفریده ها روح دمیده شد. این روح بصورت فرشته های انفرادی بود که آن را فروهر مینامیم. بدستور خداوند یکی از این فروهرها به جسم خورشید داخل شد و در آن لحظه خورشید به حرکت درآمد. با حرکت خورشید روشنایی در آن پیداشد و روز و شب پدید آمد. بقیه فروهرها هم به کالبد موجودات دیگر رفتند و به این ترتیب در روز نوروز حیات بوجود آمد. بنابراین ماهی وسط سفره هفت سین علامت زندگی است چرا که وقتی فروهرها بجسم موجودات رسوخ میکنند حرکت بوجود می آورند و حرکت نشانه زندگی است و چون ماهی هم حرکت میکند در حقیقت سمبل زندگی است. شیرینی هائی که بر سر سفره هفت سین است همگی یادگار دوران ساسانی است. پادشاهان ساسانی به انواع شیرینی ها علاقمند بودند. از طرفی آنها خوردن شیرونی تازه را در آغاز نوروز بفال نیک می گرفتند. در باامداد نوروز پیش از هر چیزی قند سفید و خرما و شیرونی را گیل رادر ظرفهای طلا و نقره پیش پادشاهان می آوردند خوردن چیزهای سفید در زمان ساسانیان در آغاز سال نو رسم بود چرا که معتقد بودند وقتی خداوند میخواست بشر را بیافریند لباس سفید پوشید. در زمان ساسانیان آموزگاران لباس سفید می پوشیدند و

